

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2018 roku około godziny 05:55 funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w W. post. B. L. i asp. A. H., wykonując czynności służbowe w miejscowości W. – droga nr (...), zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym okazał się być M. M.. W trakcie legitymowania funkcjonariusze Policji wyczuli od M. M. woń alkoholu. W związku z tym M. M. został na miejscu poddany badaniu urządzeniem A-Sensor IV z wynikiem 0,43 mg/l o godzinie 06.01. Następnie M. M. został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem Alkometr A 2.0. ponownie poddano go badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u M. M. o godzinie 06.24 – 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 06.26 – 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. M. (k. 21, k. 27v)
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 3-4v)
- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 5-6)

M. M. urodził się w (...) roku. Z zawodu jest stolarzem. Obecnie pracuje jako kierowca samochodu ciężarowego i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 2500 zł. Na jego utrzymaniu pozostaje żona i dwoje małoletnich dzieci. M. M. ma majątek w postaci udziału we własności nieruchomości. Był uprzednio karany.

Dowód:

- dane podane do protokołu przesłuchania podejrzanego (k. 20-21)
- informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 9)
- uproszczony wypis z rejestru gruntów (k. 11-11v)
- wypis z rejestru lokali (k. 12)
- wypis z rejestru budynków (k. 13-14v)
- pismo z KRUS (k. 15)
- pismo z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (k. 26)

M. M. w toku postępowania przygotowawczego konsekwentnie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Przesłuchany w dniu 06 kwietnia 2016 roku wyjaśnił, że w dniu 12 marca 2018 roku prowadził pojazd będący własnością przedsiębiorstwa, w którym jest zatrudniony. Wyjaśnił, że w dniu 11 marca 2018 roku ok. godz. 22.00 spożył dwa piwa o pojemności 0,5 litra, jednak wyjeżdżając z domu o godz. 5.00 nie myślał, że jest nadal pod wpływem alkoholu. W miejscowości W. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji, którzy zbadali stan jego trzeźwości. Gdy okazało się, że wynik jest pozytywny, został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie ponownie zbadano stan jego trzeźwości. Podniósł, że żałuje swojego czynu. Podkreślił, że pracuje jako kierowca zawodowy. Jeździ pojazdami, na które wymagana jest kat. C, CE prawa jazdy. Jest jedynym żywicielem rodziny i w przypadku utraty pracy nie będzie miał środków do życia. (k. 21, k. 27v)

Przystępując do oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co zasługiwało na wiarę. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do faktu kierowania przez niego pojazdem w dniu 12 marca 2018 roku po uprzednim spożyciu alkoholu, zatrzymania do

kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji oraz przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyjaśnienia w tym zakresie są zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie i uznany za wiarygodny materiałem dowodowym, wspólnie tworzą spójną i logiczną całość. Sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia M. M. nie są wiarygodne w zakresie ilości spożytego alkoholu i tego, że nie był świadomy, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości oskarżonego wykazano niezbicie trzykrotnym badaniem, jego nieprzekonujące wyjaśnienia świadczą niewątpliwie o przyjętej linii obrony mającej na celu umniejszenie swojej odpowiedzialności.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie ma żadnych podstaw do tego, aby podważyć prawidłowość przeprowadzonej przez policjantów czynności w postaci zbadania stanu trzeźwości oskarżonego ani też rzetelności spisanych z tych czynności protokołów. Badanie urządzeniem A. Sensor IV do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone na miejscu zdarzenia zostało potwierdzone przez kolejne badania Alkometrem A.2.0, które zrealizowano po przewiezieniu oskarżonego do Komendy Powiatowej Policji w W.. W ocenie Sądu interwencję przeprowadzono w sposób rzetelny i zgodnie z obowiązującymi procedurami.

Na wiarę zasługuje także treść dokumentów ujawnionych i zaliczonych w poczet materiału dowodowego. Autentyczność oraz wartość dowodowa tych dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu.

M. M. został oskarżony o to, że w dniu 12 marca 2018 roku, w W., gm. R., woj. (...)- (...), kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym m-ki D. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 0,43 mg/l, t.j. 0.90 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest o czyn z art. 178a § 1 kk.

Przepis art. 178 a § 1 kk stanowi, iż karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Przepis ten stanowi, że przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego - główny przedmiot ochrony) oraz życie i zdrowie - dodatkowy przedmiot ochrony (J. Piórkowska-Flieger, w: Bojarski, Kodeks karny, 2006, s. 320).

Z treści art. 178 a § 1 kk wynika, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze – sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie M. M. prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości, że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Głosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J. Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony został na miejscu poddany badaniu urządzeniem A.-Sensor IV z wynikiem 0,43 mg/l o godz. 06.01. Następnie funkcjonariusze przewieźli M. M. do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem Alkometr A 2.0. ponownie poddano go badaniu mającemu ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u oskarżonego o godzinie 06.24 – 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 06.26

– 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiary te są miarodajne i zostały potwierdzone w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości.

M. M. kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów drogowych, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, że dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II Aka 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – jechał on bowiem drogą nr (...) w miejscowości W..

Występek z art. 178a § 1 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, że oskarżony, spożywając alkohol około godz. 22, mimo, że wiedział, że następnego dnia rano ok. godz. 5.00 będzie prowadził pojazd musiał liczyć się z tym, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że od strony podmiotowej oskarżony zachowaniem swoim wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana, tym bardziej dla osoby, która pracuje w zawodzie kierowcy. W ocenie Sądu nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności wyłączające winę oskarżonego.

Sąd uznał M. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występkę z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 40 złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości, bacząc przy tym by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że nie ma przesłanek do orzekania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, bowiem w przypadku M. M. cele przed nią stawiane w sposób pełny może spełnić kara łagodniejszego rodzaju. Orzeczenie kary ograniczenia wolności byłoby w ocenie Sądu byłoby niezasadne w związku z tym, że posiada on stałą pracę. Sąd uznał, że kara grzywny za popełnione przestępstwo będzie adekwatna do stopnia zawinienia.

W ocenie Sądu kara w wymiarze 50 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu kara ta w pełni zrealizuje wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej. Będzie stanowiła dla oskarżonego realnie odczuwalną dolegliwość i jest adekwatną prawnokarną reakcją na jego czyn. Uzmysłowi również oskarżonemu, że nie może w sposób bezkarny łamać prawa.

Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 33 § 3 kk. Oskarżony posiada stałą pracę, z tytułu której otrzymuje dochód w wysokości 2500 zł miesięcznie. Na jego utrzymaniu pozostaje żona i dwoje małoletnich dzieci. W takim stanie rzeczy adekwatna do jego warunków osobistych i stosunków majątkowych jest, zdaniem Sądu, stawka dzienna grzywny w wymiarze 50 zł

Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy, przejawiający się w umyślnym działaniu oskarżonego. Kolejną okolicznością obciążającą M. M. jest wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstwa. Uwzględniając do jego oceny kryteria z art. 115 § 2 kk, Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższemu dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Podkreślić należy, iż prowadzenie

pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę jaką trasę oskarżony pokonał – tj. około 80 km – od miejsca swojego zamieszkania do miejscowości W.. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął zaś pod uwagę stosunkowo niewysoki stopień nietrzeźwości.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, z wyłączeniem pojazdów, do których prowadzenia uprawnia kategoria (...) prawa jazdy. Przy wymiarze tego środka karnego Sąd uwzględnił wszystkie opisane powyżej okoliczności.

Sąd Najwyższy w wydawanych orzeczeniach zwracał uwagę, że z zakresu zakazu prowadzenia pojazdów nie powinny być wyłączone uprawnienia do prowadzenia takiego pojazdu przy którego prowadzeniu sprawca stworzył zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2007 r. sygn. II Kk 422/06, LEX nr 447975, wyrok z dnia 20 czerwca 2007 r. sygn. akt III Kk 145/07, LEX nr 296730). W niniejszej sprawie mogłoby to jednak stanowić nadmiernie surową sankcję karną. Sąd miał na uwadze, że skazany pracuje jako kierowca zawodowy i jest jedynym żywicielem rodziny. Pozbawienie go uprawnień do prowadzenia pojazdów, do których wymagana jest kategoria (...) mogłoby pozbawić zarówno oskarżonego, jak i jego rodzinę środków do życia. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego powyżej w wyroku środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy nr (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 12 marca 2018 roku.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 złotych. Treść art. 43a § 2 kk wskazuje, że orzeczenie wobec oskarżonego wskazanego świadczenia pieniężnego jest obligatoryjne w sytuacji skazania go za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Jego wysokość została orzeczona w najniższym możliwym wymiarze, czyli przez zasądzenie od oskarżonego na rzecz wskazanego Funduszu kwoty 5.000 zł.

Oskarżony z tytułu wykonywanej pracy uzyskuje stały dochód, w związku z czym Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 200 złotych opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem kosztów postępowania w sprawie.